

A. de Riquer, A. Utrillo, Ll. Labarta, Casas, Rusiñol, Gual y algún altre.

Pero el veritable *clou* de l'exposició està en la sala gran ahont s'hi troban aplegats els millors exemplars. Entre ells hi ha'l cartell anunciador de la *Exposició Pan-Americana* de Buffalo, vá sense firma y simbolisa las cascadas del Niágara, un altre de nort-americá també retolat *The mermaids*, tots dos de gran valentia en el dibuix.

En Mucha hi figura am varis cartells del teatre de la *Renaissance*, tots ells coneguts ja de nostre públich; també n'hi ha dos ó tres dels oratoris d'en Perossi publicats per la casa Ricordi de Milán.

Y aném als tres grans cartellistas pels quins se fá la festa, aquestos son l'inglés Hassall, del quin s'hi troban el *The Only Waye*, el *Colman's Mustard* y'l *Royal Coffee*, en tots s'hi nota una gran distinció y firmesa en el dibuix, una ben entesa aplicació en els colors, y cert humorisme molt particular dels inglesos y nort-americans.

El belga Privat-Livemont, quina manera de fer te bastanta semblansa am lo d'en Mucha, encara que'ns agrada molt més el primer, hi está bastant ben representat, seus son els cartells de l'*Ayguia de Colonia de Boldoot*, el de la *Exposició de Bruselas*, el *Rajals*, el del *Bitter oriental* y altres, entre'ls que hi ha'ls coneguts anuncis del *Cacao Helm* y'l del *Cacao A. Drienen*; en tots hi resplandeixen las brillants qualitats del citat cartellista, en tots s'hi veu aquella elegant ornamentació, y aquellas bellas figuras de dona vestidas am complicadas indumentarias y ornadas am profusió de joyas, á la manera de las figuras bizantinas.

Y sobre tots hi ha l'italiá Hohenstein, aqueix cartellista que tot just fa un parell d'anys que s'ha donat á coneixe, al menys aquí á Barcelona, y ha conseguit posarse á l'alsada dels millors entre els millors; no hi ha dubte que es dels que dibuixa ab més fermesa, y sobre tot posseheix en grau superlatiu la qualitat d'evocar d'una manera magistral en els seus cartells els objectes anunciats, lo que fá que casi sense lleigenda n'hi hagi prou pera ferse ben bé cárrech de lo que s'anuncia.

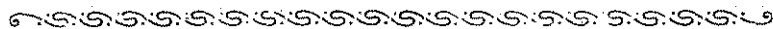
Entre sos millors cartells s'hi contan el de la *Tosca* en el que s'hi representa l'esgarrifosa escena final del tercer acte de l'obra d'en Sardou. La figura jascent del malvat Scarpio y la de la animosa Tosca, que li posa un Sant-Christ al pit després d'haverlo mort, totas dugas ressaltant sobre aquell fons vermell y groch, produheixen una impresió fonda é inesborrable. Si haguessim de seguir analisant els cartells que d'aqueix cartellista figuren en l'exposició que'ns ocupa, fora cosa de may acabar, puig que tots ells se fan notar per una ó altre qualitat, y en tots s'hi veu impresa la potent *grapa* (*passiez le mot*) del artista que'ls ha creat.

No obstant hem de consignar els cartells de *Calderoni gioiellieri*, el de la *Exposició de cant*, el de l'ópera *iris*, el del *Tir de Monte-Carlo*, el del electricista *Cessare Urtis*, ver prodigi d'execució tipográfica, el *Bitter Campari*, etc., etc.

En aqueixos cartells, aixís com en els d'en Privat-Livemont, s'ha de remarcar la esmeradíssima execució y tiratje am que han sigut reproduhits.

D. Sugrañes.

Barcelona Novembre 1901.

ALS COMPANYS

Cantem, companys, que'l cant es complascent
y ofega la tristor malagradosa.
El cant es l'expressió del sentiment,
la veu mes ideal y mes hermosa.

Mes, no donem als ayres aquell cant
del aucell pres, ants femlo ben gegant:
que exali l'alé forta de la terra;
que víbri ab llibertat per las nacions
y passin sòta d'ell generacions,
sense que engendri dols ni crits de guerra!

Donem cants al Present, que corra buit.
Omplimlo generosos d'harmonía,

que prepte'ns donará l'anyorat fruit!
El Present, es la vida que fa via!...

Els nostres cants, serán cants d'alegria.
Y encara mes, companys, quan l'horitzó
s'enjoyi de claró,
sentintse en sas entranyas un nou día.

Quan sobre la nostra obra brilli'l sol,
aixecarém el vol
per la volta del mon illuminada.
May sota l'explendor de las estrellas,
perque glateixi'l cor las maravellas
d'aquella vera gloria somniada!

Plácit Vidal Rosich.

Barcelona.